

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **T. M. G. P.**, zastoupená Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem, sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-88454-5/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 7. 2021, č. j. 57 A 138/2019 - 60, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-88454-5/SO-2019. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 5. 2019, č. j. OAM-1479-44/ZR-2013, kterým bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu žalobkyně a stanovena lhůta k vycestování z území České republiky.

[2] Stěžovatelka současně podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v němž uvedla, že má na území České republiky jednoho syna a tři nezletilá vnoučata, kteří zde žijí na základě povolení k trvalému pobytu. Poukázala na skutečnost, že v České republice, kde žije 10 let, má sociální, ekonomické a majetkové vazby. Vlastní osobní automobil a do roku 2019 zde podnikala na základě živnostenského oprávnění, které nemohla prodloužit z důvodu vydání rozhodnutí žalovaného. Svá tvrzení stěžovatelka doložila výpisem z rejstříku trestů bez záznamu o trestné činnosti, dokladem o registraci vozidla, živnostenským oprávněním a rodnými listy syna a jeho dětí (vnoučat). Dále doplnila, že na území domovského státu již nemá žádné vazby. Navíc byly zrušeny repatriační lety do země původu a platí v ní zákaz příletu komerčních letů.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila. Podle jejího názoru není u stěžovatelky naplněna podmínka nepoměrně větší hrozící újmy, která by mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území. V řízení o správním vyhoštění by pak bylo možno zkoumat také dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dále je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která žadateli hrozí, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tedy taková, která odůvodňuje, aby v konkrétním případě nebylo pravidlo, že žaloba (resp. kasační stížnost) odkladný účinek nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb.NSS, bod [65] a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb.NSS, bod [25]).

[8] Nejvyšší správní soud nejprve k vyjádření žalované uvádí, že v posuzovaném případě nepředstavuje překážku pro přiznání odkladného účinku skutečnost, že se nejedná o řízení o správním vyhoštění stěžovatelky, nýbrž o řízení ve věci pobytového oprávnění (konkrétně zrušení povolení k trvalému pobytu). V důsledku rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu totiž nastává povinnost bezprostředně opustit území České republiky (k čemuž byla stěžovatelce poskytnuta lhůta výjezdním příkazem), neboť nadále nemá k pobytu na území žádné oprávnění.

pokračování

[9] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli pak Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu např. zásahu do rodinného života (v důsledku dlouhodobého odloučení od blízkých příbuzných), zásahu do života soukromého (v případě plně integrovaného cizince žijícího dlouhodobě na území České republiky, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), ale i povahu zásadních zdravotních důvodů (např. významné zdravotní obtíže, které brání v odjezdu, či jsou v zemi původu neléčitelné s rizikem progresu), anebo výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Rozhodné okolnosti musí stěžovatel nejen konkrétně tvrdit, ale také náležitým způsobem doložit.

[10] Povinnost tvrdit a doložit vznik újmy stěžovatel naplní zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu, což stěžovatelka v nyní posuzované věci učinila tvrzeními o zásadním zásahu do jeho rodinného života, což zároveň doložila konkrétními listinami (viz shora). Nejvyšší správní soud tak má za dostatečně osvědčenou hrozící vážnou újmu spočívající v zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatelky v důsledku nuceného opuštění území České republiky, kde má celou svou rodinu (syna a vnuky) a kde po dobu deseti let žije a vykonávala podnikatelskou činnost. Soud má tedy za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy hrozící stěžovateli oproti újmě, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[11] Ve vztahu k hodnocení naplnění další podmínky, tj. možného rozporu s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud uvádí, že pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo jevit z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale i v tomto případě je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do práv stěžovatele s intenzitou narušení veřejného zájmu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, č. 1698/2008 Sb. NSS). Žalovaná výslovně nepoukázala na žádný kolidující důležitý veřejný zájem a ani Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, že by setrvání stěžovatelky na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti narušovalo důležitý veřejný zájem. Je tedy dána i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Nejvyšší správní soud shledal naplnění obou shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto stěžovatelčině návrhu vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

[13] Nejvyšší správní soud současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku (i bez návrhu) usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení

o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu